

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Rådets forordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

KOM(2008) 721 endelig – 2008/0216 (CNS)

(2009/C 277/11)

Ordfører: **Richard ADAMS**

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 15. december 2008 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

Forslag til Rådets forordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

KOM(2008) 721 endelig - 2008/0216 (CNS).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede José María ESPUNY MOYANO til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 17. april 2009.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg forkastede på sin 453. plenarforsamling den 13.-14. maj 2009, mødet den 13. maj, sektionens udtalelse og vedtog følgende modudtalelse fremsat af Richard Adams med 98 stemmer for, 75 imod og 11 hverken for eller imod:

1.1. EØSU bakker op om Kommissionens omfattende reform af fiskerikontrolordningen og anerkender den både som et centralt element i den fælles fiskeripolitik og som en yderst relevant og tiltrængt omlægning, som vil forbedre den fælles fiskeripolitiks effektivitet forud for den store reform, der er foreslået.

1.2. EU's nuværende fiskerikontrolordning lider efter EØSU's mening af alvorlige mangler. Den er ineffektiv, dyr og kompleks og giver ikke de ønskede resultater. Dens fiasko har væsentlige konsekvenser for fiskeressourcernes bæredygtighed, fiskerisektoren, de fiskeriafhængige regioner og miljøet. EØSU noterer sig, at Kommissionen deler dette synspunkt.

1.3. Den fælles fiskeripolitik har blandt visse aktører skabt en holdning, der er karakteriseret ved forhaling, omgåelse, modstræbende gennemførelse og manglende overholdelse af reglerne. Reformen af kontrolordningen sigter på at forandre denne fjendtlige ulydighedskultur. Den afspejler den nye tilgang i grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik af april 2009 og er dermed en prøve på aktørernes villighed til at forpligte sig til forandring.

1.4. Over 75 % af verdens fiskeressourcer udnyttes fuldt ud eller overudnyttes. 88 % af EU's fiskeressourcer fiskes i et omfang, der overskrider det maksimalt bæredygtige udbytte.

1.5. Den nuværende kontrolordning i EU er utilstrækkelig og underminerer troværdigheden af de grundlæggende data, som den videnskabelige rådgivning bygger på. På grund af upålidelige data fortsætter de ubæredygtige fangstniveauer. Svingagtig praksis er svær at opdage, og bøderne er ofte meget lavere end den potentielle fortjeneste ved overfiskning. Desuden lider Kommissionen under manglen på retslige redskaber. Dette hæmmer dens evne til at reagere hurtigt og effektivt, når den opdager et problem i forbindelse med nationale kontrolordningers præstationer. Samtidig udnyttes de nye teknologiers potentiale ikke fuldt ud.

1.6. EØSU mener, at den nye ordning vil fastlægge en samlet, integreret tilgang til kontrol, som fokuserer på alle aspekter af den fælles fiskeripolitik og dækker hele forløbet fra fangst, landing, transport, forarbejdning og omsætning på markedet – fra fangst til forbruger.

1.7. EØSU mener, at Kommissionen har levet op til sit høringsansvar over for hovedaktørerne, at den har foretaget en velunderbygget konsekvensanalyse, og at den gør ret i at presse på for at gennemføre en reform nu og ikke vente med at gribe ind, til den fælles fiskeripolitiks fremtid efter 2012 er afgjort.

Bruxelles, den 13. maj 2009

Mario SEPI
Formand for
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

BILAG

Følgende udtalelse fra sektionen blev forkastet, men opnåede mindst en fjerdedel af stemmerne. Forsamlingen vedtog modudtalelsen.

1. Konklusioner

1.1. EØSU erkender behovet for at forenkle den fælles fiskeripolitik's kontrolordning og bakker op om principperne i den foreslåede reform.

1.2. Dog mener EØSU, at det ikke er det mest hensigtsmæssige tidspunkt at gennemføre den på, da debatten om fiskeripolitik's fremtid efter 2012 først lige er startet, og det er meget sandsynligt, at der foretages ændringer, som i høj grad vil berøre kontrolordningen. Derfor anbefaler EØSU, at man først foretager en grundig og gennemgribende revision af fiskeripolitik's grundelementer og af de forskellige mulige forvaltningsmodeller, og dernæst tilpasser de nye kontrolforanstaltninger herefter.

1.3. EØSU beklager, at Kommissionen på grund af hastværket med reformen ikke har gennemført de nødvendige forudgående høringer af de berørte parter på en tilfredsstillende måde. EØSU mener, at det er en forudsætning for reformens succes, at de berørte økonomiske og sociale aktører inddrages i højere grad.

1.4. Endvidere mener EØSU, at forslagens ændringer af kontrolforanstaltningerne i stedet for at forenkle kontrolordningen vil øge antallet af fiskefartøjernes og fiskeriforvaltningernes forpligtelser i forhold til den nuværende situation. Udvalget anbefaler derfor, at der fastlægges en tilstrækkelig lang overgangsperiode.

1.5. Efter EØSU's mening er de sociale og økonomiske konsekvenser af disse foranstaltninger ikke blevet tilstrækkeligt evalueret.

1.6. For at lette overholdelsen af reglerne opfordrer EØSU Kommissionen til at offentliggøre et bilag, som nærmere beskriver de forskellige frister og forpligtelser for hver enkelt fartøjstype.

1.7. Hvad de specifikke tekniske spørgsmål angår, opfordrer EØSU Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet til at tage hensyn til kommentarerne i afsnittet »Særlige bemærkninger«.

2. Indledning

2.1. Den 14. november 2008 offentliggjorde Kommissionen tre dokumenter om reformen af den fælles fiskeripolitik's kontrolordning: »Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om et forslag til rådeforordning om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik«⁽¹⁾, selve forslaget til forordning⁽²⁾ samt en konsekvensanalyse⁽³⁾.

2.2. Kommissionen mener, at den nuværende kontrolordning har alvorlige mangler, som truer dens samlede effektivitet. Den er ineffektiv, dyr og kompleks og giver ikke de ønskede resultater. Kommissionen foreslår derfor en gennemgribende reform af fiskeripolitik's kontrolordning.

2.3. Ifølge Kommissionen er det reformens vigtigste mål at oprette en EF-ordning for inspektion, overvågning, kontrol, håndhævelse og overholdelse af reglerne, som kan skabe de nødvendige betingelser for en effektiv gennemførelse af den fælles fiskeripolitik's regler.

2.3.1. Mere konkret vurderer Kommissionen, at dens reformforslag kan skabe forbedringer gennem:

- konsolidering af de lovgivningsmæssige rammer. Forslaget fastlægger fælles kontrolstandarder for alle regler i den fælles fiskeripolitik. Det fastlægger principperne og overlader detaljerne til en enkelt gennemførelsesforordning;
- udvidelse af kontrolområdet. Forslaget behandler hidtil upåagtede områder (transport, markeder, sporbarhed) og tager fat på andre områder, hvor behovet for kontrol er vokset (udsmid, rekreativt fiskeri, beskyttede havområder);

⁽¹⁾ KOM(2008) 718 endelig.

⁽²⁾ KOM(2008) 721 endelig.

⁽³⁾ SEK(2008) 2760.

- etablering af lige vilkår med hensyn til kontrol. Indførelse af harmoniserede inspektionsprocedurer sammen med afskrækkende og harmoniserede bødesystemer vil sikre en retfærdig behandling af fiskerne, hvor de end fisker, og vil øge tilliden til systemet som helhed;
- rationalisering af strategien for kontrol og inspektion. Systematisk anvendelse af risikostyring vil gøre det muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at koncentrere deres ressourcer på områder, hvor der er størst risiko for overtrædelser;
- *reduktion af den administrative byrde.*
- en mere effektiv anvendelse af den fælles fiskeripolitik's regler. Kommissionen vil udvikle en makroforvaltningsbaseret tilgang og koncentrere sig om kontrol og efterprøvning af medlemsstaternes overholdelse af reglerne.

2.4. Forordningsforslaget supplerer IUU-forordningen ⁽⁴⁾ og forordningen om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande ⁽⁵⁾. De tre forordninger danner tilsammen den nye ramme for kontrol.

2.5. Kommissionen sigter på, at den nye forordning træder i kraft den 1. januar 2010.

3. Generelle bemærkninger

3.1. EØSU erkender, at en vellykket fælles fiskeripolitik forudsætter en effektiv, altomfattende, integreret og ikke-diskriminerende kontrolordning »fra båd til bord«, som kan sikre en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer.

3.2. Udvalget mener også, at det er nødvendigt at reformere den fælles kontrolordning for at forbedre den, og tilslutter sig således de almene principper, som forslaget er baseret på.

3.3. Alligevel mener EØSU, at man seriøst bør overveje, om det er hensigtsmæssigt at gennemføre denne vigtige reform på nuværende tidspunkt. I 2008 indledte Kommissionen debatten om den fælles fiskeripolitik's fremtid efter 2012. I de kommende år vil fiskeripolitikens grundelementer blive revideret. EØSU mener, at reformen af kontrolordningen bør afhænge af indholdet i den nye fælles fiskeripolitik.

3.4. Det vigtigste instrument til forvaltning af fiskeriet i den nuværende fælles fiskeripolitik er TAC ⁽⁶⁾ - og kvoteordningen. Denne ordning er der sat spørgsmålstegn ved i forskellige fora ⁽⁷⁾. Eftersom det er et af denne forordnings vigtigste mål, at de samlede tilladte fangstmængder og kvoter, som medlemsstaterne har fået tildelt, overholdes, og da EU's institutioner har erkendt, at denne ordning har behov for en klar forbedring, forekommer det mere hensigtsmæssigt at revidere disse styringssystemer, før der tages fat på reformen af kontrolordningen. EØSU anbefaler, at man først foretager en grundig og gennemgribende revision af fiskeripolitikens grundelementer og en analyse af de forskellige mulige forvaltningsmodeller, og dernæst tilpasser de nye kontrolforanstaltninger herefter.

3.5. EØSU beklager, at Kommissionen har fremlagt lovgivningspakken, dvs. meddelelsen, forslaget til forordning og konsekvensanalysen, på samme tid. Normalt præsenterer Kommissionen først meddelelsen, så den kan tjene som vejledning for debatten om forslaget. Det er efter EØSU's mening en forudsætning for reformens succes, at de berørte økonomiske aktører inddrages, og at reformen drøftes indgående med dem. En reform af den størrelsesorden, som her foreslås, kan man ikke tage let på.

3.6. Forslaget til forordning øger fartøjernes og fiskeriforvaltningernes forpligtelser betragteligt. EØSU mener, at denne situation kan skabe alvorlige praktiske problemer, eftersom hverken medlemsstaterne eller Kommissionen råder over en tilstrækkelig struktur og nok personale til at modtage og bearbejde alle de oplysninger, som forudses i forslaget. Også de økonomiske aktørers forpligtelser øges. EØSU finder det uhensigtsmæssigt at øge medlemsstaternes og de økonomiske aktørers administrative byrder i disse krisetider, da effekten på såvel virksomhederne som beskæftigelsen kan blive meget negativ, især hvad angår flåden af fiskefartøjer på 10-15 meter.

⁽⁴⁾ Forslag til Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 286 af 29.10.2008).

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerifartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande (EUT L 286 af 29.10.2008).

⁽⁶⁾ TAC: samlet tilladt fangstmængde.

⁽⁷⁾ Særberetning nr. 7/2007 fra Den Europæiske Revisionsret.

3.7. EØSU mener, at forenklingen bør ske gradvist på grund af kompleksiteten af analysen og den efterfølgende gennemførelse, de nye ordningers høje omkostninger og den mangel på erfaring og forvirring, der vil være i begyndelsen. De foreslåede ændringer er meget omfattende, og EØSU mener, at de kræver en dybere og længere debat. På denne baggrund mener EØSU, at der i artikel 16 bør indsættes en bestemmelse om en tilstrækkelig lang overgangsperiode, der vil gøre det muligt at tilpasse sig til de ændringer, som til slut skal indføres i kontrollovgivningen.

3.8. EØSU mener, at en kultur, hvor man overholder reglerne, skal baseres på samarbejde, forståelse og velvillighed fra de berørte parter side, ikke på øgede kontrol- og sanktionsforanstaltninger og procedurer. En lovgivning, der er enklere og lettere at forstå for de berørte parter, vil fremme overholdelsen af reglerne.

3.9. Kommissionen vil tiltage sig flere beføjelser på kontrolområdet. EØSU mener, at man bør være opmærksom på balancen mellem Rådet og Kommissionen for at undgå konflikter om beføjelser i fremtiden.

3.10. EØSU mener, at forordningen burde åbne mulighed for udnyttelse af »kvoteoverskud«, som ikke er blevet opfisket. Det kunne gives til andre medlemsstater for at forbedre rentabiliteten af deres fiskeri.

4. Særlige bemærkninger

4.1. Efter EØSU's mening bør et EF-fiskefartøjs fiskeritilladelse ikke begrænses til EF-farvande. Udvalget foreslår derfor, at sekvensen »generelt fiskeri i EF-farvande« i artikel 4, punkt 8), slettes.

4.2. Hvad angår artikel 4, punkt 10), mener EØSU, at der i definitionen af et »beskyttet havområde«, som befinder sig i EF-farvande og har konsekvenser for fiskeriet, bør indsættes en EU-procedure for oprettelse, anvendelse, kontrol og overvågning.

4.3. I artikel 4, punkt 17), defineres »forarbejdning« som en række processer, herunder rensning, isning eller frysning. EØSU mener, at definitionen af forarbejdning bør knyttes til ændringen af de marine ressourcers organoleptiske karakteristika og ikke til de processer, der er forbundet med selve bevaringen af produktet, og som har til formål at give forbrugeren de bedste sundhedsgarantier for produktet. Udvalget foreslår derfor, at aktiviteter af denne art udelades i definitionen af forarbejdning.

4.4. Efter EØSU's mening bør man i artikel 7, stk. 1, litra f), nævne »områder på åbent hav«, der ikke henhører under en regional fiskeriforvaltningsorganisations ansvar.

4.5. EØSU mener, at det fartøjsovervågningssystem, beskrevet i artikel 9, som lokaliserer fartøjer gennem et udstyr om bord, der med regelmæssige mellemrum sender data om skibets position og identifikation, ikke bør være obligatorisk for skibe med en længde overalt på 10 til 15 meter. Disse skibes aktivitet er begrænset af deres egne tekniske specifikationer og fisker i kystnære områder, der let kan kontrolleres. Omkostningerne i forbindelse med installation af systemet er på den anden side meget betragtelige og uforholdsmæssigt store for denne del af flåden, der består af en mængde små og mellemstore virksomheder, som opretholder et højt beskæftigelsesniveau.

4.6. EØSU mener, at bestemmelserne i artikel 14 om EF-fiskefartøjers logbog er for omfattende. Kontrollen af dem vil udgøre en stor administrativ byrde, og de burde kun gælde for velbegrundede fiskeriaktiviteter.

4.6.1. Ifølge artikel 14, stk. 1, skal det anføres i logbogen, hvor store mængder udsmid af hver art, der har været. EØSU mener, at disse fangster først bør noteres fra en minimumsmængde på f.eks. 50 kg.

4.6.2. Det fastsættes i artikel 14, stk. 3, at den tilladte tolerance for de i logbogen registrerede skøn over, hvor store mængder fisk i kg der er om bord, er 5 %. EØSU mener, at den nuværende tilladte tolerance på 8 % i de mest restriktive genopretningsplaner allerede er meget vanskelig at overholde. Det store administrative arbejde i forbindelse med en lav tolerance og de komplikationer, det vil få for de fiskere, som ikke kan overholde den og derfor vil blive udsat for mange sanktionsforanstaltninger, er i modstrid med målsætningen om at forenkle kontrolsystemerne. EØSU fraråder derfor, at denne bestemmelse gennemføres.

4.6.3. De omregningsfaktorer, der fastsættes for at omregne vægten af opbevaret fisk til levende vægt, er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat og har derfor indflydelse på de enkelte landes fangstberegninger. EØSU mener, at omregningsfaktorerne ikke kun bør baseres på en aritmetisk beregning af gennemsnittet af de værdier, der anvendes i medlemsstaterne, men at de bør tage hensyn til de enkelte fiskeriaktiviteters særlige karakteristika. Der bør desuden tages højde for den indvirkning, som overgangen fra nationale omregningsfaktorer til EU-omregningsfaktorer kan få for princippet om relativ stabilitet.

4.7. Forordningen om anvendelse af en elektronisk logbog ⁽⁸⁾ har ingen bestemmelse om, at denne foranstaltning skal finde anvendelse på fartøjer med en længde på under 15 meter. EØSU mener, at fiskefartøjer med en længde på 10-15 meter ikke bør medtages, før medlemsstaternes forvaltninger har evalueret, hvordan bestemmelserne fungerer, og hvilke konsekvenser de har for fartøjer på over 15 meter, og generelt har opnået praktisk erfaring på området. Det skal bemærkes, at den elektroniske logbog først bliver obligatorisk den 1. januar 2010 for fiskerfartøjer på over 24 meter og den 1. juli 2011 for fartøjer på over 15 meter. Da dette forordningsforslags artikel 15 ikke indeholder undtagelsesbestemmelser som dem, der gælder for elektroniske procedurer for fartøjer på over 15 meter, anmoder EØSU om, at der skabes overensstemmelse mellem de to bestemmelser.

4.8. EØSU mener, at den forhåndsmeddelelse, som beskrives i artikel 17, kun bør indgives i begrundede tilfælde, som det sker i dag, hvor den kun kræves, hvis fartøjet opbevarer fangster af arter, for hvilke der er udarbejdet genopretningsplaner. Hermed undgås en ekstra arbejdsbyrde, som i mange tilfælde, f.eks. ved nulfangster, ikke vil tilføre nyttige oplysninger. Udvalget mener, at fangstmeddelelsen bør etableres på grundlag af en repræsentativ mindstemængde.

4.9. Efter EØSU's mening bør forhåndsmeddelelserne fra fiskefartøjernes kaptajner eller repræsentanter altid sendes til flagstaten og ikke til kyst- eller landingsmedlemsstaterne. I dag skal fartøjets kommunikation altid gå til flagstatens kommunikationscenter, og det er kommunikationscentrene, som skal videregive oplysningerne til de øvrige medlemsstater ⁽⁹⁾.

4.10. EØSU mener, at forbuddet i artikel 18 mod omladning af fisk på havet kan skabe alvorlige problemer for visse former for fiskeri, da det vil true de berørte fiskerflåders økonomiske levedygtighed. Desuden kan et forbud mod omladning af fisk med henblik på forarbejdning og frysning på havet eller i nærheden af fiskepladserne forringe kvaliteten af fisk til konsum.

4.11. Hvad angår artikel 21 mener EØSU, at fristen for elektronisk indsendelse af oplysningerne i landingsopgørelsen på to timer efter landingens afslutning er for kort og kan være vanskelig at overholde. EØSU foreslår, at der fastsættes en frist på 24 timer i betragtning af, at den aktuelle frist er 48 timer.

4.12. EØSU mener, at der i artikel 28 bør fastsættes de nødvendige procedurer for andre medlemsstaters anvendelse, på bestemte betingelser, af restkvoter, som en medlemsstat ikke vil kunne opfiske, samt for overførsel af en medlemsstats kvoter fra et år til det følgende år. I tilfælde af korrigerende foranstaltninger bør en medlemsstats kompensation for lukning af et fiskeri ske via hurtige og let anvendelige mekanismer.

4.13. EØSU mener, at artikel 33 kan skabe problemer for de flåder, som fanger små pelagiske arter og omlader fangsten i havnen til forarbejdning i fryseskibe. Artiklen kan også berøre de flåder, som lander deres fangst i en anden medlemsstat end deres egen med henblik på lastbiltransport til andre medlemsstater, hvor den vil blive bragt i omsætning.

4.14. I forbindelse med stuvning af arter, der er omfattet af en genopretningsplan (artikel 35), går EØSU ind for, at de opbevares i andre kasser end resten af fangsten og kontrolleres ved hjælp af mærkater, men mener ikke, der sikres en bedre kontrol, hvis man derudover laster dem separat, eftersom de kasser, der indeholder genopretningsarter, under alle omstændigheder vil blive forsynet med en mærkat, der angiver FAO-koden for arten.

4.15. Hvad angår artikel 41 om registrering af udsmid mener EØSU, at dette er afgørende for ressourcens bevarelse og for at forbedre kvaliteten af de videnskabelige evalueringer, især i forbindelse med blandet fiskeri. EØSU slår til lyd for begrænsning af udsmid som grundlag for bæredygtighed. Udvalget finder imidlertid, at kravene i forbindelse med registrering af udsmid er ude af proportioner og uforenelige med selve fiskeriaktiviteten. De skaber en ekstra arbejdsbyrde, som kan bringe skibets sikkerhed, fiskernes velfærd eller hygiejneforholdene i fare. Desuden er udtrykket »straks« for vagt, og det skaber retsusikkerhed.

4.16. Realtidslukning af fiskerier, omtalt i artikel 43 og 46, er efter EØSU's mening en ømtålelig foranstaltning, som kræver en dybtgående evaluering. I betragtning af, at forslaget til forordning om tekniske foranstaltninger ⁽¹⁰⁾ vil fastsætte den specifikke lovgivningsramme, finder EØSU det mere logisk at afvente analysen heraf. Under alle omstændigheder bør mekanismerne for åbning og lukning af et fiskeri være smidige og lette at anvende. I denne forstand mener EØSU, at proceduren for genåbning af definerede områder, der har været midlertidigt lukkede, med kravet om en videnskabelig observatør om bord er vanskelig at følge, hvis det skal gøres så hurtigt som nødvendigt for ikke at skade fiskerne unødigt.

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskerioplysninger og om teledetektionsmetoder (EUT L 409 af 30.12.2006).

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1077/2008 om fastlæggelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1966/2008 (EUT L 295 af 4.11.2008).

⁽¹⁰⁾ Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger (KOM(2008) 324 endelig).

4.17. EØSU finder det ikke rimeligt som fastlagt i artikel 47, stk. 3, at rekreative fiskeres fangster af arter, der er omfattet af en flerårig plan, afskrives på flagmedlemsstatens relevante kvoter, da det vil skade de erhvervsfiskere, der lever af deres fiskeri. Endvidere mener EØSU, at rekreativt fiskeri bør reguleres og kontrolleres ordentligt i alle medlemsstater for at beskytte fiskeressourcerne.

4.18. I artikel 84 indføres et strafpointsystem for fiskere, der overtræder reglerne i den fælles fiskeripolitik. Systemet er efter EØSU's mening ikke hensigtsmæssigt, dels fordi det indebærer forskelsbehandling, idet det ikke omfatter tredjelands flåder, som leverer mere end 60 % af EU's interne konsum, dels fordi det ikke, eller kun i ringe grad, tager hensyn til proportionalitetsprincippet, idet det kan medføre inddragelse af fiskeritilladelsen. Det vil medføre lukning af den pågældende fiskerivirksomhed og dermed tab af arbejdspladser.

4.19. EØSU finder de finansielle foranstaltninger i artikel 95 overdrevne. Suspension og bortfald af EU's finansielle støtte til en medlemsstat, fordi denne har svært ved at opfylde forordningens krav, ville få alvorlige skadevirkninger for fiskeriets aktører.

4.20. Artikel 96 forudsætter lukning af fiskerier som følge af medlemsstaters tilsidesættelse af den fælles fiskeripolitiks mål. Artiklen er holdt i meget vage vendinger, som kan give anledning til misforståelser. EØSU mener, at det bør være undtagelsen, at et fiskeri lukkes, og da kun i velbegrundede og bekræftede tilfælde. Der bør fastsættes en klar grænse, som udløser anvendelsen af denne foranstaltning.

4.21. EØSU er bekymret over vanskeligheden ved at sikre fortrolighed og tavshedspligt i forbindelse med den store mængde af elektroniske meddelelser og afsendere og modtagere af oplysninger samt de mange kommunikations-, positions- og identifikationsinstrumenter, der kræves.

Afstemmingsresultat	For: 75	Imod: 98	Hverken for eller imod: 11
----------------------------	---------	----------	----------------------------